

Qué m'està passant?

Vermell

Si em poso negre és que n'estic fart,
i si em veus groc o blanc, malalt.
Si em diuen que estic verd
de l'arbre no cauré,
però avui no sé per què,
m'he posat vermell.

Vermell, m'he posat vermell.
Tota la pell d'un sol color, vermell.
Roent com un ferro encès
i no hi trobo cap raó de pes.

Potser m'ha fet vergonya
que m'hagin descobert
dient una mentida,
amagant algun secret.
Horror, aquest color ho diu tot,
jo no he explicat res
i ho sap tothom.
Vermell, m'he posat vermell,
com el tomàquet i el pebrot vermell.
No em puc queixar ni tenir por,
sóc el confident, també el traïdor.

Potser m'ha fet vergonya
que m'hagin descobert
dient una mentida,
amagant algun secret.
Mostrant-me als ulls dels altres
com un armari obert,
on el que hi amagava
té un nou color lluent:
ni groc, ni verd. Vermell.

M'he posat vermell,
m'he posat vermell,
molt vermell.

M'he enamorat

M'acosto i no sé què he de fer, no sé què dir,
no em surten les paraules, em faig ben petit,
em sento com si no fos l'amo del meu cap.
Avui tots els meus pensaments t'has emportat.
I tinc molt clar que ningú abans m'ha fet sentir així.

Tanco els ulls i ja no els puc tornar a obrir,
et construeixo de memòria, et faig venir,
posant-te cara, fent-te veu, sentint-te dir
que a tu també et passa això que em passa a mi.
I tens molt clar que ningú abans t'ha fet sentir així.

I somniant t'explico tot el que no et sé dir:
que el teu nom sona com un pessic quan el dic,
que no puc pensar a fer res de res quan no hi ets
i quan hi ets no em reconec.

Quina ràbia!

Com un motor accelerat,
a punt de treure foc,
gairebé faig olor de cremat,
de tant cridar estic sord.

Tinc els ulls tan vermells,
que no puc ni plorar;
la sang em bull, el cor em bat
a tota velocitat.

Quina ràbia,
quina ràbia que em fa.

Udolant com un llop,
inflat com un gripau,
de la boca em surten serps,
del cap fugen els pardals.

Punxo com un eriçó,
esgarrapo com un gat,
em vaig posant de tots colors,
com un camaleó.

Quina ràbia,
quina ràbia que em fa.

No em parleu que no hi sento,
no em feu senyals que no hi veig,
si em toqueu potser us enrampo,
compteu a cent abans de res.

Tinc por

En va tenir el meu pare,
també la meva mare,
com ara en tinc jo:
de maleïda por.

A poc a poc s'acosta,
invisible i silenciosa,
va pujant pels peus,
fa nius per tot arreu.

La maleïda por,
reduint-me i concentrant-me
en una gota de foscor.
Alarma general,
sé que no és el primer cop,
però no estic mai preparat.

Se m'enrampa la panxa,
tinc fred i calor,
no he vist ni he sentit res,
no sé per què tinc por.

Meu

És MEU, de ningú més que MEU,
prohibit tocar-lo, ni el mireu.
No és teu, ni d'ell, ni de cap dels meus amics,
ni del meu oncle, ni del meu germà petit.

És MEU, de ningú més que MEU,
no vull que ho oblideu.
No és seu, ni d'ell, ni tampoc dels seus amics,
ni de l'avi, ni de l'àvia, ni tampoc del meu cosí.

És meu, és meu, és meu, MEU

Primer sóc jo amb la meva col·lecció,
amb el videojoc i el MEU avió.
Tot ben a prop, guiat pel MEU control remot,
etiquetat amb el MEU nom dins del MEU cap
i em fa patir quan qualsevol es creu que ho pot tenir.

Però és meu, és meu,
és meu, és meu.

I si potser en parreu no us descuideu
de dir de qui és.

Trobo a faltar

Un got de llet i torrades de pa amb mantega,
trobo a faltar l'esmorzar que ens fa la tieta,
trobo a faltar veure el mar mirant per la finestra
i, a la nit, explorar amb els cosins el rebost.
Un petó abans d'anar al llit quan no hi són els pares
i quedar-me adormit a la platja sota el para-sol,
i he pensat que potser demà
trobaré a faltar el que ara estic fent.

Trobo a faltar el meu gos quan marxem per uns dies
i aquell amic que fa tant de temps que no he vist,
i he pensat que potser demà
trobaré a faltar el que ara estic fent.
Moments que es tenyeixen de blau, de verd o de rosa,
moments que em vindran a buscar
d'aquí a un temps perquè hi torni a pensar.

I llavors pensaré que trobo a faltar el que vaig fer,
tot i que no vaig pensar que potser ho trobaria a faltar.
És absurd i és estrany no saber què és el que enyoraré,
i he pensat que potser demà
trobaré a faltar el que ara estic fent.